

[Justitsministeren.]

lunde usikkerheden om selve bestemmelsen af promillen, i det øjeblik prøven tages, er der stadig væk betydelig usikkerhed, hvor det drejer sig om tilbageberegningen, en usikkerhed, der skifter fra menneske til menneske, og så stor en usikkerhed, at retslægerrådet i 1957 vendte sig imod tanken om en fast promille og mig bekendt ikke siden har skiftet standpunkt.

Nu undersøges spørgsmålet i Sverige, og det er oplyst over for mig, at betænkningen kan ventes i september dette år — jeg drøftede spørgsmålet med min svenske kollega, som oplyste dette. Det er givet, at når denne betænkning foreligger, vil den blive gjort til genstand for overvejelse i justitsministeriet, og skulle denne betænkning give anledning til et ændret standpunkt fra min side, vil det finde udtryk i et lovforslag. Skulle den svenske betænkning gøre det ønskeligt, at vi selv foretog undersøgelser, vil de blive iværksat, uanset at de er både langvarige og bekostelige.

Det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow beskæftigede sig specielt med dette, at de resultater, trafikforskningsudvalget har registreret i sin redegørelse, beror på et samspil, beror på den totale effekt af de forskellige faktorer: propagandaen, politiindsatsen og fartbegrænsningerne. Må jeg om propagandaspørgsmålet sige: hvad lægger man i dette, for hvilken propaganda blev der egentlig drevet omkring de begrænsninger, vi havde i 1961-62? Det var vel ikke naturligt, at man gjorde befolkningen opmærksom på, at disse begrænsninger nu blev indført for en periode. Jeg annoncerede det i radioen, radioen mindede derom, pressen skrev mere eller mindre derom. Det kan vel ikke være meningen, at vi skal undlade dette ved fremtidige midlertidige hastighedsbegrænsninger. Men kan det, havde jeg nær sagt, være væsentlig mindre? Kan der være væsentlig mindre propaganda omkring fænomenet, end vi oplevede ved begræns-

ningerne i 1961-62? Det er jeg ikke tilbøjelig til at tro.

Hvad den anden faktor, politiindsatsen, angår, vil jeg pege på, at den forøgede politiindsats kender vi jo altid ved højtiderne. Det eneste, man her kunne pege på, var den forøgede politiindsats, vi satte ind omkring skolesommerferiens begyndelse og slutning. Disse bestemte datoer har ikke tidligere været inde i billedet med forøget politiindsats. På den anden side må man vistnok erkende, at politiindsatsens forøgelse dér var mindre end ved højtiderne, fordi vi befandt os i en ferisesæson, og politiets tjenestemænd har jo også ret til ferie. Jeg vil altså gerne med udvalget lidt nærmere drøfte, hvad der ligger i dette: at søge at udskille de tre samvirkende faktorer.

Jeg takker i øvrigt det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow, fordi hun på sit partis vegne anbefalede forslaget, og jeg erkender naturligvis berettigelsen af den begrundelse, det ærede medlem gav herfor, nemlig muligheden for, at Danmark kan deltage i internationale forsøg på dette område.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross spurgte mig, om jeg beklagede, at loven sidste år var gennemført så hurtigt, at vi kunne iværksætte en hastighedsbegrænsning allerede i påsken. Nej, det gør jeg ikke, og jeg forstår oprigtig talt ikke, hvorfor jeg skulle beklage det, for det var jo faktisk hensigten med forslaget.

Dernæst citerede det ærede medlem en udtalelse specielt vedrørende spørgsmålet om de samvirkende faktorer. Jeg tror nok, at jeg gennem mine sidste bemærkninger har givet det ærede medlem et indtryk af, hvad jeg mener dermed, og vi kan i udvalget nærmere drøfte problemet.

Det ærede medlem spurgte, om det var meningen kun at indføre midlertidige hastighedsbegrænsninger i de kommende højtider, påske, pinse og store bededag. Nej, det er det ikke; hastighedsbegrænsningerne vil blive indført efter forhandling med transport-